

side til det tidspunkt, hvor efterkassationen eller den fremrykkede hjemsendelse finder sted.

Reglerne i denne bestemmelse kan også blive aktuelle for andre end efterkasserede. De omfatter således tillige værnepligtige, der midlertidigt hjemsendes med henblik på indkaldelse til henholdsvis fuld og resterende værnepligtstjeneste.

Til § 8

Den minimumsbeskyttelse af den værnepligtige lønmodtager, som tilvejebringes ved forslaget, er ikke til hinder for, at der ved aftale – enten kollektiv eller individuel – ydes værnepligtige lønmodtagere f.eks. ret til fravær efter mere fordelagtige regler, bedre regler om optjening af anciennitet eller om løn eller anden godtgørelse under værnepligtstjenesten. Dette gælder også allerede indgåede aftaler.

Tilsvarende gælder for f.eks. de kommunale og amtskommunale tjenestemandsvedtægter og tjenestemandregulativer.

Til § 9

Værnepligtige tjenestemænd skal overholde underrettningsforpligtelserne i §§ 4-7.

Manglende overholdelse af en foreskrevet underrettningspligt – eller undladelse af genindtræden ved orlovens udløb – vil for tjenestemænds vedkommende være en tjenesteforseelse, og eventuel afskedigelse i den anledning vil alene kunne ske i overensstemmelse med reglerne i tjenestemandslovens kapitel 4. Da det ikke er hensigten med lovforslaget at forringe tjenestemænds retsbeskyttelse på dette område, opretholder § 9 den bestående retstilstand.

For andre – herunder kommunale – tjenestemænd og ansatte på tjenestemandslignende vilkår, for hvem tilsvarende afskedigelsesregler gælder, følger opretholdelse af den bestående retstilstand af lovforslagets § 8.

Til § 10

Det foreslås, at en arbejdsgiver, der overtræder afskedigelsesforbudet i § 2 skal betale en godtgørelse til den værnepligtige lønmodtager. Den tilkendte godtgørelse skal dække den ikke-økonomiske skade, pågældende har lidt. Der er derfor intet til hinder for, at der ved siden af godtgørelsen ydes erstatning efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Sager efter loven afgøres i øvrigt ved de almindelige civile domstole.

Til § 11

Det foreslås – under hensyn til de særlige forhold, der gælder for søfarende – at der efter drøftelse med industriministeriet kan fastsættes regler for denne gruppe lønmodtagere, herunder fravige lovens regler.

Til § 12

Det foreslås, at § 6, stk. 1 og 3 i funktionærloven, samt § 35 i medhjælperloven ikke finder anvendelse for lønmodtagere, der er omfattet af nærværende lov. Det sikres herved, at der ikke kan opstå tvivl om, hvilken lov den værnepligtige lønmodtager kan påberåbe sig. Funktionærer og medhjælpere, der – fordi de f.eks. ikke opfylder kravet om 9 måneders forudgående ansættelse – falder uden for § 1 i nærværende lov er fortsat beskyttet af de pågældende lovbestemmelser.

Derimod finder funktionærlovens § 6, stk. 2, hvorefter funktionærer under senere indkaldelse har krav på løn for den måned, i hvilken indkaldelsen finder sted, og den derpå følgende måned, fortsat anvendelse for funktionærer, uanset om de er omfattet af nærværende lov eller ej.

Til § 13

Forslaget indebærer, at loven har virkning for værnepligtige lønmodtagere, der den 1. juli 1985 eller senere modtager meddelelse om tidspunktet for påbegyndelse af aftjening af værnepligt, hvad enten der er tale om den første eller om en senere indkaldelse.